

Ang Panahon ng Apokalipsis “Ang Panahon ng Simbahan” Pahayag 1:7-2:1b

- Ang Aklat ng Pahayag ay isinulat ni Apostol Juan noong 96 AD, mga 63 taon pagkatapos ng muling pagkabuhay ni Hesukristo.
- Ipinatapon si Juan sa Isla ng Patmos dahil tumanggi siyang tumigil sa pangangaral na si Hesus ng Nazareth ay nabuhay mula sa mga patay, tulad ng sinabi Niya, na pinatunayan ang Kanyang sarili bilang ang Mesiyas na Kanyang inaangkin.
- Ibinigay ng Diyos kay Juan ang Mensahe ng Pahayag upang palakasin ang loob niya sa kanyang pagdurusa at upang palakasin ang loob ng lahat ng iba pang mga Kristiyano na dumaranas ng pag-uusig noong panahong iyon.
- Ang **"Persona"** sa Aklat ng Pahayag ay ***"Ang Pahayag ni Jesucristo,"*** Pahayag 1:1, at ang salitang *"paghahayag"* ay ang salin sa Ingles ng salitang Griyego na *"Apokalupsis."*
- Ang **"Layunin"** ng Aklat ng Pahayag ay ***"Ipakita sa mga lingkod ng Panginoon ang lahat ng mga bagay na kinakailangang maganap sa madaling panahon,"*** nakaraan, kasalukuyan, at hinaharap.
- Ang **"Pangako"** ng Aklat ng Pahayag ay ***"Mapalad ang bumabasa, at ang mga nakikinig ng mga salita ng propesiya na ito, at tumutupad sa mga bagay na nakasulat dito; sapagkat malapit na ang panahon."***

Iniisip ng mga nasa posisyon ng kapangyarihan at pamumuno na sila ang nagtatakda ng takbo ng mundong ito – mga

tagapondo, mga pandaigdigang lider sa politika, mga kumokontrol sa mga outlet ng media, atbp.

- Gaano man kalakas ang mga pinunong ito at gaano man kahalaga ang mga organisasyong kinakatawan nila sa mga operasyon ng mundo, ang institusyong itinalaga ng Diyos upang itakda ang takbo ng panahong ito ay ang Simbahan ng Panginoong Jesucristo.
- Kahit na nasa panahon na tayo kung saan tila nawalan na ng impluwensya ang Simbahan, ang Diyos pa rin ang soberano sa lahat, at si Jesucristo pa rin ang Panginoon ng lahat.
- Mula sa pananaw ng mundo, tayo ay lumilipat patungo sa isang bagong kaayusan sa mundo kung saan ang mga kompyuter at robot ay maaaring iprograma upang magbigay ng mas mabuti at mas madaling buhay para sa ating kinabukasan.
- Mula sa pananaw ng Diyos, nabubuhay tayo sa mga huling araw ng Panahon ng Simbahan, at pagkatapos bumalik si Hesus sa pagtatapos ng pitong taon ng Kapighatian, lilipat tayo sa Kaharian ng Diyos, kung saan tayo ay mananahan kasama Niya magpakailanman.

1. Ang Kristo ng mga Simbahan – Pahayag 1:17-18 – *“Huwag kayong matakot: ako ang una at ang huli: ako ang nabubuhay; at ako ang namatay; at narito, ako'y nabubuhay magpakailanman, Amen, at nasa akin ang mga susi ng kamatayan at ng impyerno.”*

Sa Mateo 16:18, sinabi ni Hesus kay Pedro, *“Itatayo ko ang Aking Simbahan, at ang mga pintuan ng impyerno ay hindi magtatagumpay laban dito.”*

- Ito ang unang pagkakataon na ginamit ang salitang "simbahan" sa Bibliya at ang tanging pagkakataon na ginamit ito sa mga ebanghelyo.
- Ang salitang Ingles na "church" ay nagmula sa salitang Griyego na "ekklesia," na naglalarawan sa isang grupo ng mga tao na tinawag at nagtipon para sa isang tiyak na layunin.
- Nang sabihin ni Hesus na itatayo Niya ang Kanyang Simbahan, sinasabi Niya na tatawagin Niya ang mga nananampalataya sa Kanya para sa kanilang walang hanggang kaligtasan at titipunin sila sa isang katawan.
- Ang "Simbahan," kung gayon, ay ang pagtitipon ng mga taong tinawag mula sa sanlibutan sa pamamagitan ng pag-ibig ni Hesuskristo, at itinalaga Niya upang bumuo ng Katawan ng Buhay na Panginoon, kung saan Siya ang Ulo.
- Bagama't nakalista sa Bibliya ang ilang bagay na dapat gawin ng isang Simbahan, ang isang bagay na hindi kailanman hiniling ni Hesus sa Simbahan ay ang paggamit ng mga pamamaraan ng tao upang mapataas ang paglago nito.

Sa Mga Taga-Efeso 4:13 at iba pa, tinukoy ni Apostol Pablo ang mga posisyon ng pamumuno ng tao sa loob ng Simbahan: mga apostol, propeta, ebanghelista, pastor/guro. Gayunpaman, nilinaw din ni Pablo na si Cristo ang "Ulo" ng Simbahan, at hinamon niya sila na ***"lumago sa Kanya [Hesus] sa lahat ng bagay."***

- ***"Ako ang una at ang huli."***
- ***"Ako ang nabubuhay."***
- ***"Ako'y buhay magpakailanman."***
- ***"At taglay ang mga susi ng impyerno at kamatayan."***
- Ang mga pinunong tao ay darating at aalis, ngunit si Hesus ay naroon noong paglalang, at Siya ay naroon sa katapusan ng panahon.

2. Ang Simbahan ng mga Panahon – Pahayag 1:19-20 – TAL. 20 – *“Ang pitong bituin ay ang*

mga anghel ng pitong simbahan; at ang pitong kandelerong na iyong nakita ay ang pitong simbahan.”

- Ang pitong bituin ay ang mga ministro ng pitong simbahan.
- Ang pitong kandelerong ay mga simbolo ng kapangyarihan ng pitong simbahanang iyon.
- Ang mga bituin at kandelerong ay makikita lamang sa dilim.
- Inihahandog ng Simbahan ang maluwalhating Liwanag ng mundo laban sa likuran ng kadiliman ng kasalanan at kasamaan.

Ang mga simbahanang pinadalhan ni Jesus ng mga liham na ito ay mga aktwal na pisikal na simbahan sa Asya.

- Gayunpaman, pinili ni Hesus ang pitong indibidwal na simbahanang ito dahil mayroong isang bagay sa kanilang katangian na magsisilbing huwaran para sa bawat lokal na simbahanang sisimulan, pati na rin ang huwaran para sa "Simbahan" para sa lahat ng panahon.
- **Efeso** – *“pagpapahinga”* – niluwagan ng simbahanang ito ang pagmamahal nito sa Panginoon.
- **Smyrna** – *“kapaitan”* – ang simbahanang ito ay dumanas ng matinding pag-uusig mula sa Pamahalaang Romano, at ang mga tao ay labis na nagalit.
- **Pergamon** – *“tore”* – dahil sa mga maling pagsisikap ni Constantine, lumaki ang simbahan, ngunit nawala ang kadalisan nito at, samakatuwid, ang “liwanag” nito sa mundo.
- **Tiatira** – *“napagod sa mga sakripisyo”* – ang pormalidad ay naging kapalit ng personal na relasyon ng isang tao sa Diyos.
- **Sardis** – *“pagbabago”* – ang tunay na Simbahang humiwalay sa Simbahang Katoliko noong Repormasyon.
- **Philadelphia** – *“pag-ibig na pangkapatid”* – ang simbahanang ito ay kumakatawan sa pandaigdigang kilusang misyonero at sa ministryong kinalakihan ng karamihan sa mga nakatatanda.
- **Laodicea** – *“paghatol sa mga tao”* – inilarawan ng simbahanang ito ang panahon kung kailan isinasantabi ng mga tao ang Salita ng Diyos at hinuhusgahan para sa kanilang sarili kung ano ang tama at mali.

3. Ang Panahon ng mga Simbahan – Pahayag 2:1 – “Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng may hawak ng pitong bituin sa kaniyang kanang kamay, na siyang lumalakad sa gitna ng pitong kandelerong ginto.”

Ang Dalawahang Katangian ng Simbahan:

- Ang tunay na Simbahan ay binubuo ng lahat ng tumanggap o tatanggap pa lamang kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon mula sa Araw ng Pentecostes hanggang sa Pag-agaw.
- Gayunpaman, may kahulugan kung saan ang salitang "simbahan" ay tumutukoy sa lahat ng relihiyon sa mundo, at maging sa ilang mga kulto.
- Sa talinghaga ng “Trigo at mga Damo,” sinabi ni Hesus, “Hayaan ninyong magsitubo silang magkatabi,” dahil ang pagkakaiba sa pagitan ng dalawa ay mahahayag sa Pag-agaw.
- Oo, milyun-milyon ang tatanggap kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas sa panahon ng Kapighatian, ngunit ayon sa Pahayag 6, sila ay labis na uusigin, at marami ang mamamatay-tao.

Aplikasyon:

- 1 Timoteo 4:1 – Sinabi ni Pablo na sa mga huling araw ng panahon ng simbahan, ang ilan ay tatalikod sa pananampalataya, ang iba ay maliligaw ng maling pananampalataya, at ang ilan ay madadala ng aral ng mga diyablo.
- 2 Timoteo 4:1-4 – Sinabi ni Pablo na sa mga huling araw ng panahon ng simbahan, hindi titiisin ng mga tao ang mabubuting doktrina kundi susunod sa mga gurong nag-aangkop sa mga doktrina upang umangkop sa kultura. Gayunpaman, ang mga tumalikod sa katotohanan ay maniniwala sa kahit ano.
- 2 Timoteo 4:5 – Sinabi ni Pablo na habang lalong hinahamak ng mga tao ang katotohanan ng Salita ng Diyos, lalo tayong dapat maging masigasig sa pagtiyak na maririnig nila ang katotohanan upang sana ay maiwasan nila ang pagtalikod sa pananampalataya.
- Sa madaling salita, habang humihina ang impluwensya ng Simbahan, tayo naman ay dapat lumakas, hanggang sa matupad natin ang ating ministeryo.